

KOMMENTAREN

SJÄLVKLART ATT DJUR SKA BEHANDLAS VÄL

Revideringen av Finlands djurskyddslag kom igång 2012 och olika arbetsgrupper behandlar som bäst frågor som berör djurskyddet. Producenterna är tyvärr underrepresenterade i grupperna och folk som inte är beroende av husdjursinkomst har fått för stort inflytande under beredningen. Som djurbonde är man oroad över det kommande slutresultatet.

DAGENS DJURSKYDDSLAG ÄR en av de strängaste i världen och genom att ytterligare skärpa den försämrar möjligheterna att bedriva lönsam djurhållning i Finland. Hittills har vi producenter inte sett något högre marknadsvärde på våra produkter fast kraven som vi uppfyller är högre än vad som ställs på motsvarande verksamhet utomlands. Vi kan inte fortsättningsvis skapa konkurrensnackdelar åt oss själva utan möjlighet att få ett högre pris för våra produkter.

Det är enkelt att ändra olika måttbestämmelser för att det teoretiskt verkar bättre. I verkligheten kan det i stället ge sämre djurhälsa om till exempel liggbåsen blir för stora för små kor och de blir mer nersmutsade med gödsel i jämförelse med om de hade mindre bås. Man måste kunna använda bondeförnuft i utformningen av lagar och förordningar. Att

behandla djur väl och sköta dem på bästa sätt är naturligt för alla som har produktionsdjur.

Jag är av den åsikten att djur som producerar bra lever i goda förhållanden och får sina behov tillgodosedda. Ju mer en ko exempelvis producerar desto bättre trivs hon med omgivningen och utfodringen. Det går inte att få djur i bristfälliga förhållanden att utnyttja hela sin produktionspotential. I den krassa ekonomiska verkligheten husdjursproducenterna lever i idag är vi tvingade att höja produktionen hela tiden och det betyder att husdjurens behov hela tiden blir bättre tillgodosedda.

Det vore inte till skada för de arbetsgrupper som behandlar djurskyddslagen, att de skulle ta del av vardagen på en husdjursgård och få mera jordnära information om hur djuren sköts idag.

ETT NYTT BEGREPP som har uppkommit i djurskyddslagens beredningsskede är djurens egenvärde. För mig är det ett diffust begrepp och jag ifrågasätter om djurens egenvärde är något som kan skrivas in i en lag. Ingen har ännu vetenskapligt kunnat bevisa att de vet vad ett djur tänker, tycker eller känner, utan vi tolkar djurens beteende och handlingar ur

människans synvinkel. Betyder djurens egenvärde att djuren får mänskliga drag och olika juridiska rättigheter? Vem är i så fall den som bedömer olika grader av egenvärde?

Vi har redan idag krav på att skadedjur som råttor och möss inte får finnas i produktionsbyggnader, hur ska olika djurarters egenvärde rangordnas om skadedjuren får utrotas på krav av produktionsdjuren? Självklart skall djur behandlas väl och deras behov beaktas, men att ge disneyfilmsaktiga mänskliga drag åt dem via Finlands djurskyddslagstiftning är lite för kontroversiellt.

Jag upplever att lagar ska baseras på något påtagligt och inte utgående från vad olika samhällsgrupperingar anser att djur tycker och tänker, för då finns det lika många åsikter som det finns medborgare. Den nuvarande lagstiftningen med skrivningen att djuren skall behandlas väl och inte får åsamkas onödigt li-

dande är mycket enkel att tolka i jämförelse med ett flummigt förslag om att beakta djurens egenvärde.

DET ÄR KLART att all lagstiftning behöver förnyas för att följa med tiden och jag motsätter mig inte revideringen av djurskyddslagen. Problemet är varför vi igen skall göra saker mera svårtolkade samt öka byråkratin och kostnaderna för producenterna. Man får hoppas att alla partier minns sina vallöften om förenklad byråkrati och förbättrad konkurrenskraft när olika lagförslag behandlas i riksdagen.

MIKAEL ÅSVIK,
ordförande för ÖSP:s mjölkutskott

BILDEN

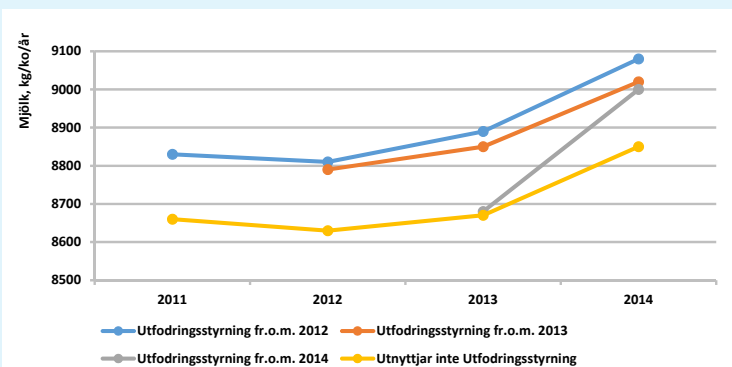

Gula vidder. I Skåne har höstrapsen börjat blomma, bilden är tagen i Lund fredagen 8 maj. Odlingen av höstraps har ökat i Sverige. I fjol insåddes en areal på 87 000 hektar, vilket motsvarar föregående säsongs areal men är tjuugo procent högre än femårsge-

nomsnittet. Mer än hälften av höstrapsarealen finns i Skåne. Även den ekologiskt odlade höstrapsen blir vanligare: i höstas såddes ekoraps på 3 600 hektar, en ökning med 1 500 hektar. ● Foto: Anna Kujala

PROAGRIA FAKTA

MJÖLKAVKASTNINGEN PÅ GÅRDAR SOM ÄR MED I TJÄNSTEN UTFODRINGSSTYRNING JÄMFÖRT MED DE SOM INTE UTNYTTJAR TJÄNSTEN

Linjediagrammet beskriver medelavkastningen på mjölkgårdar som utnyttjar tjänsten Utfodringsstyrning. Gårdarna har börjat använda tjänsten åren 2012 – 2014. För att underlätta jämförelser visas i diagrammet även mjölkavkastningen året innan tjänsten har tagits i bruk. Avkastningen på de mjölkgårdar som är med i tjänsten är i medeltal högre än på de gårdar som inte utnyttjar den.

Lantmän och Andelsfolk

LoA

Årgång 96
Nummer 5/2015

Utgivare Svenska lantbruksproducenternas centralförbund r.f. **Chefredaktör, ansvarig utgivare** Micke Godtfredsen **Redaktör** Anna Kujala **Layout** Andrea Bergman **Redaktion** Svenska lantbruksproducenternas centralförbund, Fredriksgatan 61 A 34, 00100 Helsingfors **Tfn** (09) 5860 460 **Fax** (09) 694 1358 **E-post** loa@slc.fi **Annonser** Annonchef Bjarne Jansson tfn (09) 5860 4630 **Annonsskreterare** Kiiku Behm tfn (09) 5860 4620 **annonser.loa@slc.fi** **Annonser bör insändas** minst 8 dagar före publiceringsdagen.